

Tuomiolauselma

- 1) Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY 3 artiklan 5 kohtaa, tarkasteltuna yhdessä sen 3 artiklan 3 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle sääntötoimelle, jossa säädetään yleisesti ja ilman tapauskohtaista tarkastelua, ettei kyseisen direktiivin mukaista arviointia tehdä silloin, kun suunnitelmat, joissa määritellään pienten alueiden käyttö paikallisella tasolla, koskevat vain yhtä taloudellisen toiminnan kohdetta.
- 2) Direktiivin 2001/42 11 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava siten, että tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 3.3.1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, perusteella tehty ympäristöarviointi ei vapauta velvollisuudesta tehdä tällainen arviointi direktiivin 2001/42 perusteella. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on kuitenkin selvitettävä, voidaanko direktiivin 85/337, sellaisena kuin se on muutettuna, perusteella tehtyä arviointia pitää yhteen sovitettuna tai yhteisenä menettelynä ja täyttääkö se jo direktiivin 2001/42 kaikki vaatimukset. Jos näin on, velvollisuutta tehdä uutta arviointia jälkimmäisen direktiivin perusteella ei näin ollen enää ole.
- 3) Direktiivin 2001/42 11 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, ettei siinä velvoiteta jäsenvaltioita säätämään kansallisessa oikeusjärjestyksessään yhteen sovitetuista tai yhteisistä menettelyistä, jotka täyttävät direktiivin 2001/42 ja direktiivin 85/337, sellaisena kuin se on muutettuna, vaatimukset.

(¹) EUVL C 221, 14.8.2010

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 22.9.2011 — Bell & Ross BV v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Klockgrossisten i Norden AB

(Asia C-426/10 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Kannekirjelmän allekirjoitetun alkuperäiskappaleen jättäminen määräajan päätyttyä — Korjattavissa oleva virhe)

(2011/C 331/08)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Bell & Ross BV (edustaja: asianajaja S. Guerlain)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Folliard-Monguiral) ja Klockgrossisten i Norden AB

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-51/10, Bell & Ross v. SMHV — Klockgrossisten i Norden, 18.6.2010 antamasta määräyksestä, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen SMHV:n kolmannen valituslautakunnan 27.10.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 1267/2008-3), joka koski Klockgrossisten i Norden AB:n ja Bell & Ross BV:n välistä mitättömyysmenettelyä — Liian myöhään toimitettu kanteen allekirjoitettu alkuperäiskappale — Anteksi annettavan erehdyksen ja ennalta arvaamattoman seikan käsitteet — Luottamuksensuojan periaate ja suhteellisuusperiaate — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Bell & Ross BV velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 346, 18.12.2010.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Bíróság (Unkari) on esittänyt 27.7.2011 — Erika Jörös v. Aegon Magyarorszá Hítel Zrt.

(Asia C-397/11)

(2011/C 331/09)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Erika Jörös

Vastapuoli: Aegon Magyarorszá Hítel Zrt.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Otetaanko kansallisessa tuomioistuimessa käytävässä menettelyssä huomioon direktiivin 93/13/ETY (¹) 7 artiklan 1 kohdassa säädetty, jos jonkin kanteen kohteena olevan sopimuksen yleisen sopimusehdon kohtuuttomaksi toteamisen jälkeen tutkitaan kyseisen ehdon pätemättömyyttä tällä perusteella, vaikka asianosaiset eivät olisi siihen nimenomaisesti vedonneet?
- 2) Onko kansallisen tuomioistuimen toimittava myös kuluttajan vireille saattamassa menettelyssä ensimmäisessä kysymyksessä kuvatulla tavalla, vaikka yleensä silloin, kun vahinkoa kärsinyt osapuoli nostaa kanteen tällä perusteella, sopimuksen yleisten sopimusehtojen kohtuuttomuudesta seuraava pätemättömäksi julistaminen ei kuulu paikallisen alioikeuden vaan ylempään oikeusasteen tuomioistuimen toimivaltaan?